

[Stær Johansen.]

endnu vanskeligere stillet gennem disse afgifter.

Aage Fogh: Når man ser på disse fire små lovforslag og på tilslutningen i salen, må man egentlig forbavses, for disse forslag drejer sig om halvdelen af statens indtægter og en trediedel af samtlige skatter, der udskrives i Danmark — det er virkelig tilfældet! Det er 2 milliarder cirka, vi arbejder med. Det kan man imidlertid ikke se af forslagene og heller ikke på anden måde. Jeg tror, det vil være rimeligt at prøve på at samle disse lovforslag her i grupper for at give en klarere oversigt over, hvor mange penge der er i dem. Når man læser dem igennem, kan man nok få et nogenlunde overblik over situationen, men det er lidt svært, og det er bl. a. svært, fordi det efterhånden har formet sig på en sådan måde, at de forskellige afgifter på samme vare findes i mange forskellige love. Derfor synes jeg, det er rimeligt at prøve på at samle afgifterne i grupper.

Den største gruppe, vi har, er den, der omfatter tobaksvarer; den skal efter kalkulationerne give 625 mill. kr. Den næste gruppe, spiritus- og ølskatten, er ansat til 474 mill. kr., og den tredje gruppe, motorskatter og benzinskatten, også 474 mill. kr. Altså, i de tre store hovedgrupper har vi samlet 1 573 mill. kr., et fantastisk stort tal.

I relation hertil er det interessant at se, at de toldskatter, der gennem mange år, ja, gennem generationer, har været det store stridsspørgsmål her i Danmark, kun giver 170 mill. kr. og at de efterfølges af en chokoladeskat, der er omtrent lige så stor, nemlig 160 mill. kr., en parfumeafgift på 17 mill. kr., en afgift på papir og pap på 30 mill. kr., på elektriske artikler af forskellig art på 20 mill. kr., og så følger det nedad med de mindre afgifter på konsum-is, mineralvande, tændstikker, cigarettændere, og jeg ved ikke, hvad der ikke tages afgift af i øjeblikket. Det kunne egentlig være interessant, hvis man havde tid til det, at optage en diskussion med de af tingets medlemmer, der har været fremme med tanken om en omsætningsafgift — det gælder det ærede medlem hr. Øllgaard og det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen, som begge har været ude at lufte tanken om en omsætningsafgift.

Når man ser på den række af afgifter, vi har her, kan man nok med nogen ret spørge: Hvor skal den omsætningsafgift egentlig placeres? Skal den lægges ovenpå de afgifter, vi allerede har, eller skal vi have andre ting inddraget under den? — der er i hvert tilfælde ikke megen plads, såvidt jeg kan se.

Det er ganske umuligt, i hvert tilfælde på nuværende tidspunkt, nøjere at gå ind i en diskussion om de problemer, der rejser sig, når man skal tage stilling til det her foreliggende. Jeg vælger derfor at gøre det på den måde, at jeg kun nævner tre problemer og prøver at se, hvordan de forholder sig til de foreliggende lovforslag.

Det første spørgsmål er da, om det nu også er nødvendigt, at finansministeren får alle disse penge. Jeg har lagt mærke til, at de tre ærede foregående talere alle har givet tilsagn om, at de i det store og hele vil være med til at skaffe de penge, det her drejer sig om; de har jo været fælles om udgifterne, og så må de også være fælles om at skaffe dækning — det er der ikke noget at sige til. Jeg for mit vedkommende kan sige, at på visse områder vil jeg ikke være med til at skaffe pengene. Den dobbelte vægtafgift på motorkøretøjer har vi aldrig stemt for, og vi agter heller ikke at gøre det ved denne lejlighed. Jeg er heller ikke ganske sikker på, at det er rigtigt, når man fra folketingets side bevilger så mange penge, som der her er tale om. Jeg vil tro, at man, hvis man tager de samlede skatter, der i dag udskrives i Danmark til stat, amt og kommune, er oppe på omkring 6 milliarder kr. For statens vedkommende er det ca. 4 milliarder kr., som er omtrent ligeligt fordelt mellem direkte og indirekte skatter, og det vil dog sige — for at nævne det på en anden måde, som almindelige mennesker bedre kan forstå — at der for hver eneste arbejdsdag udskrives 5 kr. pr. hoved her i landet, alle 4 millioner indbyggere iberegnet. Hvis vi holder os til de arbejdsduelige, vil jeg tro, at alle arbejdsduelige borgere må betale mellem 10 og 15 kr. daglig i skat til det offentlige, inden der bliver noget til dem selv.

Dette rejser i hvert tilfælde hos mig det spørgsmål, som jeg tror det ville være rigtigt at debattere, om vi ikke gennem denne kolossale beskatning tapper erhvervslivet for de penge, det skulle bruge for at holde maskineriet i gang, og derigennem nedsætter